

Bc. Šimon Hrábek: Písňová část konvolutu CZ-Ps, DA III 17 (bakalářská práce)
oponentský posudek

Ve své bakalářské práci zaměřil Šimon Hrábek pozornost na dosud opomíjený pramen písňové tvorby pozdního středověku - rukopis DA III 17 z knihovny Královské kanonie premonstrátů v Praze na Strahově. Kromě úvodu, stavu bádání a závěrečného shrnutí tvoří práci dvě stěžejní kapitoly. V první z nich nás autor seznámil s výsledky kodikologického rozboru celého pramene a dále se již soustředil na jeho část obsahující repertoár jednohlasých i vícehlasých písňových skladeb (případně motet). Vzhledem k tomu, že se v prameni dochovaly některé odjinud neznámé písně nebo jedinečné verze skladeb již známých, v podkapitole 4. 3. se potom autor věnoval detailní sondě do světa pozdně středověké cantio na příkladu tradování pěti verzí písně *Jesus Christus nostra salus* (zde dochované v unikátní tříhlasé podobě).

Práce Šimona Hrábka představuje velmi cenný příspěvek k poznání hudební kultury v českých zemích v pozdním středověku, především tedy část věnovaná problematice cantio. Autor prokázal schopnost kriticky pracovat s odbornou literaturou a s nemalým množstvím pramenů. Vyrovnal se též s ediční problematikou i s interpretací zjištěných faktů a jejich zasazením do širšího kontextu. Mapování tradice písně *Jesus Christus nostra salus* by jistě mohlo pokračovat i podrobnější analýzou dalších zpracování (např. v Kodexu Speciálník), vzhledem k povaze a požadovanému rozsahu práce lze výběr zkoumaného materiálu považovat za přiměřený a dostatečně reprezentativní.

Bohužel, slabší část bakalářské práce představuje kodikologický rozbor, zvláště pak způsob prezentace poznatků. Nepochybuji o tom, že autor postupoval při ohledání pramene velmi pečlivě, při psaní příslušné kapitoly ovšem nemyslel příliš na čtenáře, který by měl být schopen si na základě předložených informací strukturu a obsah zpětně zrekonstruovat. Za ideální způsob prezentace bych považovala shrnující tabulku, která by obsahovala jak informace ohledně struktury pramene (složky) a písářských rukou, tak zároveň i rozmístění jednotlivých skladeb (nebo alespoň homogenních skupin). Diskusi by měla být podrobena rovněž otázka datace jednotlivých částí rukopisu, kde bych byla opatrnější jak v části psané na pergamentu (můžeme složku III datovat rokem 1399?), tak i v části papírové. Údaje využité pro určení filigránu (jsou udávány pouze rozměry) a přiložená fotografie bez udaného měřítka neumožňují spolehlivé prověření autorovy interpretace.

Přes uvedené výhrady splňuje předkládaná bakalářská práce nároky kladené na tento typ kvalifikačních spisů a doporučuji ji proto k obhajobě. Navrhuji klasifikaci velmi dobře.